

bergen staan ze in de late herfst maar vooral in het vroege voorjaar niet veilig vanwege het gevaar dat beren en dassen de stand ontdekken en plunderen. In oktober worden de volken eerst wat compact gemaakt. Lege raten gaan de kast uit. Gekeken wordt of er genoeg wintervoer is. Daarna wordt een varroamijtbehandeling met een Amitrazoplossing op de tros gedruppeld. Sommige imkers zouden graag met oxaalzuur werken maar konden dat niet krijgen bij de veterinaire diensten. Thuis in de vallei staan de kasten plat op de grond. Dat vinden de imkers erg gunstig. Het merendeel van de neerslag in de winter valt in de vorm van sneeuw. De volken sneeuwen in en worden daardoor beschermd tegen de koude maanden. Ook spaart het veel wintervoer uit vindt men. Natuurlijk geeft dat in het voorjaar de problemen met vochtige kasten waardoor kalkbroed veel voorkomt.

U zult zich misschien afvragen wat uw rapporteur daar nu eigenlijk moest doen behalve dan te kijken naar de mooie natuur, de bijenvolken en de imkers. Het belangrijkste was om te beoordelen of de bijenteelt in dat gebied economisch voldoende potentie had om de bevolking rondom het reservaat te ondersteunen. En zo ja wat er zou moeten gebeuren om die potentie te realiseren. En om alvast het laatste te benadrukken heeft uw rapporteur trainingen gegeven en seminars gehouden over honingkwaliteit en ecologisch verantwoorde ziektebestrijding.

Rectificatie

In BIJEN 12(2): 41 (2003) staat in het artikel 'Het Zwitserland van Centraal Azië' aan het einde van de tweede alinea een storende fout. De aantallen '7.00 en 10.00 volken' moet respectievelijk zijn: 7.500 en 10.500 volken. Excuses aan de auteur.

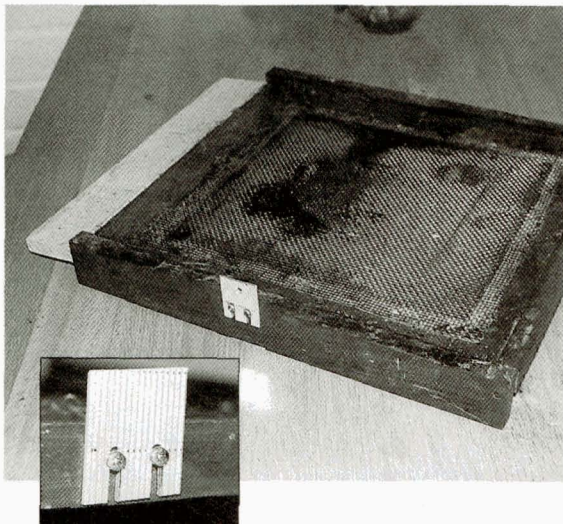
bijen

DE LEZER SCHRIJFT

Verbindingen voor de Spaarkast

Al meer dan 30 jaar imker ik met Spaarkasten. Een ideale kast met slechts één nadeel: tijdens het reizen willen de bakken onderling, maar vooral de bodem nog wel een verschuiven. Alle te koop zijnde oplossingen zijn mij nooit bevallen. Bij het bedenken van een oplossing had ik drie uitgangspunten:

1. bakken kunnen niet schuiven tijdens het reizen.
2. bakken moeten met het bevestigingsmateriaal uitwisselbaar blijven.
3. een eenvoudig en snel uit te voeren systeem.

De oplossing: Plaatjes

Benodigd materiaal:

- RVS bolkop schroefjes, lengte 20 mm
- aluminium beschermstrips voor onderdorpels van deurkozijnen (geribbeld met 15 gleufjes)

De strip zagen aan 50 mm (3 per bodem) en 70 mm (4 per bak) lange stukjes. Op 30 mm vanaf één uiteinde twee gaatjes van 4 mm boren, waarbij de gaatjes precies tussen het 4e en 5e gleufje van iedere kant vallen. Met een ijzerzaag het 4e en 5e gleufje inzagen tot het boorgat.

In alle bodems worden aan beide zijanten en de achterkant twee schroefjes geplaatst op de plaats waar de plaatjes komen. De gesloten vliegplank voorkomt dat de onderbak tijdens het reizen naar voren kan schuiven. Gebruik voor de afstand van de schroefjes een van de gemaakte aluminium plaatjes. In de broed- en honingkamers aan alle 4 zijden 2 schroefjes plaatsen, ca 30 mm onder de bovenkant. Daken vallen dan altijd nog 30 mm over de bovenste bak.

Gebruik bij het reizen: de schroefjes blijven altijd zitten, de aluminium plaatjes worden geplaatst voor het reizen, de 50 mm lange voor de bodem en de 70 mm lange bij de bakken. De plaatjes over de schroefjes schuiven en de schroeven een kwart slag aandraaien. Bij thuiskomst een kwartslag terug en de plaatjes wegnemen.

Opmerking: Bij voldoende vraag zouden standaard plaatjes in de handel gebracht kunnen worden.

Jan Dubelaar, Uitgeest

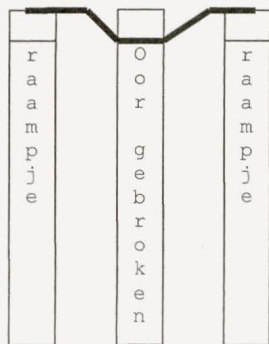
Idee voor het kistje van Ko

Een noodoplossing voor een afgebroken oor. Elke imker heeft er wel eens mee te maken, dat er bij het losmaken van de ramen een oor afbreekt. Als dat een raam is vol broed en honing willen we dat graag weer terughangen in de kast en moeten we dus een oplossing bedenken voor het afgebroken oor. De heer A. de Groot uit Nijmegen reikt ons een oplossing aan.

Je neemt een stukje ijzerdraad van 8 cm lang en met een doorsnee van + 3 mm en buigt dat zoals op de tekening is aangegeven. De uiteinden een beetje plat slaan, zodat de bovenkant van de raampjes vlak blijft. Steek het stukje draad onder de bovenlat door en

men heeft een goede ondersteuning aan de kant van het afgebroken oor. Het raampje kan nu ook gemakkelijk ergens in de kast gehangen worden waar de bijen het leeg maken en de imker het na verloop van tijd kan verwijderen.

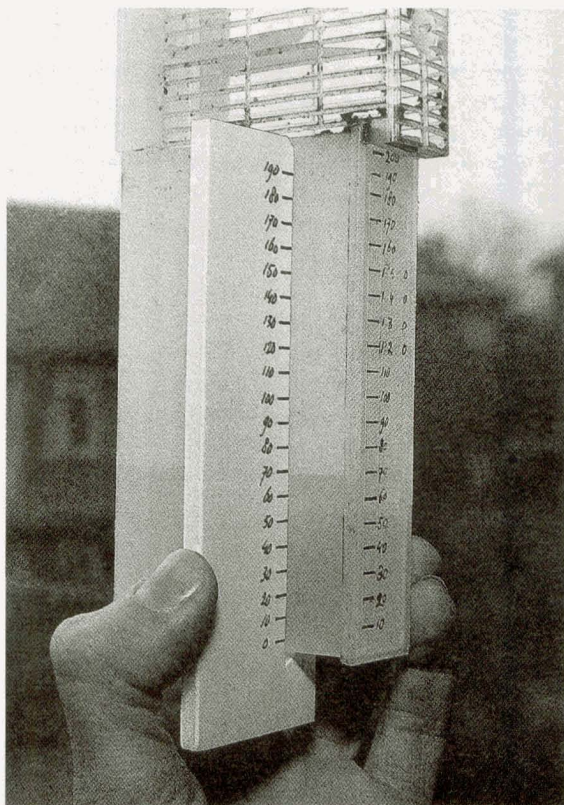
A. de Groot, Nijmegen

78

Verdamperafleeslineaaltje

Veel imkers hebben inmiddels kennis gemaakt met de Nassenheider verdamper, een aardig hulpmiddel om zonder al te veel knoeien mierenzuur toe te passen. Maar heeft u al eens gelet op het afleesgedeelte? Met een bijenkap op, mogelijk in een donkere bijenhal, of met een donkere dag zouden de getallen er beter in braille op kunnen staan! Het aflezen wordt ook nog ernstig bemoeilijkt door het probleem van de blokjes. Hoort een getalletje nu bij het bovenste lijntje van het blokje en hoe zit het bij een blokje zonder getal? Ik weet het zelf wel, maar snel en nauwkeurig aflezen, vooral nodig bij de controles om na te gaan of er per dag genoeg verdampt, zou sterk verbeterd kunnen worden. Dit zou dan onnodig oponthoud voorkomen bij het naar buiten lopen met verdampers naar een plaats waar het wel af te lezen valt. Ik heb er het volgende op gevonden. Uit foamboard heb ik met een stanleymes een aansluitend L-vormig stukje gesneden (zie foto). Daarna heb ik met een permanent stiftje in zwart de lijntjes van de blokjes van de verdamper overgenomen. En dan nog even de

juiste getalletjes erbij en klaar is het 'verdamperafleeslineaaltje'. Het voetje van de 'L' dient om het afleeshulpje onderaan de verdamper te justeren. Maak de 'L' goed breed dan kunt u het hulpje ook met handschoenen aan goed hanteren. Met gewoonweg dezelfde getallen in zwarte stift op de verdamper schrijven bent u er niet, want bijen houden niet van mooie getallen en zullen het spoedig bekladden met hun geheel eigen propolis-graffity.

Peter Linnartz, 's-Hertogenbosch

Hartelijk dank

Langs deze weg willen mijn vrouw en ik u hartelijk danken voor het in ons gestelde vertrouwen bij het plaatsen van en het toezicht houden op de bijenkasten die in het verleden geplaatst werden in de Flevopolder.

Wegens gezondheidsredenen en leeftijd moet ik er helaas afscheid van nemen.

Daar ik een goede collega-imker gevonden heb, draag ik met plezier het gehele beheer van de Flevopolder over aan de heer A. de Groot. Verdere gegevens van dhr. De Groot zijn op te vragen bij de redactie van dit blad.

De heer C. Lanphen, Blaricum